
Głuchołazy, gm. loco, woj. opolskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 171

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GLUCHOŁAZY, gm. *loco*, woj. opolskie

- miasto

Ratownicze badania wykopaliskowe u zbiegu ulic Warszawskiej i Basztowej przeprowadzili w dniach od 18 do 20 października pracownicy Muzeum w Nysie – mgr Waław Romiński i Mariusz Krawczyk.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 325-328.

Głuponie, st. 6, pow. Nowy Tomyśl, woj. wielkopolskie, AZP 53-22/6 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

GORAJ, st. 8, gm. *loco*, woj. lubelskie, AZP 88-82/3

- osada późnośredniowieczna (XIV-XV w.)
- osada z okresu nowożytnego (XIX-XX w.)

Badania wykopaliskowe kierowane przez mgr. Józefa Niedźwiedzia (d. Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Lublinie, ob. Oddział Terenowy NID w Lublinie) miały charakter nadzoru archeologicznego podczas robót ziemnych związanych z budową budynku mieszkalnego, a następnie badań interwencyjnych po odsłonięciu obiektów ziemnych i zabytków ruchomych. Badania archeologiczne realizowane były w obszarze historycznej zabudowy osady Goraj (dawne miasto), przy ul. Targowej i finansowane przez inwestora prywatnego.

Łącznie przebadano powierzchnię około 1 ara i odnotowano obecność 2 obiektów ziemnych. Najciekawszym odkryciem okazała się jama zasobowa – piwniczka (ob. nr 1), w której zarejestrowano fragmenty spróchniałego drewna oraz kilka fragmentów ceramiki pochodzącej z dwóch naczyń (garnka i misy) datowanych na okres średniowiecza (XIV-XV w.). Drugim odsłoniętym obiektem była prostokątna jama gospodarcza, w której odnaleziono drobne fragmenty ceramiki z okresu nowożytnego (XIX-XX w.) oraz fragmenty zgniętego drewna po zniszczonych konstrukcjach.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w WUOZ Lublin, Delegatura w Zamościu, a materiały zabytkowe zdeponowano w Muzeum Ziemi Biłgorajskiej w Biłgoraju.

IŁAWA, st. I, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie

- stare miasto (XV w.)
- cmentarz (XVIII w.)

Nadzory archeologiczne przy rozbudowie pawilonu gastronomicznego, przeprowadzone w terminie od 18 grudnia 1998 r. do 22 stycznia 1999 r. przez mgr. Adama Mackiewicza (autor sprawozdania, ARCHEO-ADAM). Finansowane przez inwestora prywatnego. Pierwszy sezon badań. Nadzorowano powierzchnię około 65 m².

Prace w obrębie wykopu 7 prowadzono dwuetapowo. W pierwszym etapie nadzorowano wykop od strony północnej istniejącego pawilonu. Wykonano tu dwa płytkie wąskoprzestrzenne wykopy o długości 5,6 i 6 m. Ich głębokość nie przekroczyła 1 m. Pozostałe dwa boki dobudowywanej części pawilonu stanowią istniejące już ściany tego budynku. Ponieważ dostawiany fragment nie ma podpiwniczenia, głębokość wykopów była bardzo niewielka i praktycznie wykonano je w XX-wiecznych nawarstwieniach zasypiskowych. Ze względu na niewielką głębokość wykopów nie wystąpiły tu nawarstwienia starsze, ani nawet pojedyncze fragmenty kości ludzkich, które wskazywałyby na fakt, iż w miejscu tym znajdował się cmentarz. Materiał zabytkowy nie wystąpił.

Nieco inaczej przedstawia się sytuacja w odniesieniu do wykopu wykonanego od strony południowej istniejącego pawilonu. Wytyczono wykop o wymiarach 7,9 x 10 x 5,5 m. Jako że w miejscu